1926 18-3-1926

ઇસ્લામકા ઝંડા

ઔર

ઇસ્લામકા ઝંડા.

2

2229

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय
[गुजराती कॉपीराइट विभाग]
अनुक्रमांक १२७२० वर्गांक
पुस्तकनुं नाम [illegible]
विषय [illegible]

૨૭૨૦

તવહીદકા ડંકા આલમમે બજવાદીયા કમલી વાલેને
જબ લાગેલાહા જલ્લાહ ફરમાદીયા કમલી વાલેને
જબચેહરએ અનવર કમલીસે ચમકાદીયા કમલી વાલેને
ઘનઘોર ઘટામેં સુરજકા શરમાદીયા કમલી વાલેને
દિલ એસે રંગીલેકે સદકે ઔર જાં એસે હટીલેકે કુરબાં
હઠ કરકે ખુદાસે ઉમ્મતકા બખશાવા દીયા કમલી વાલેને
બનઠનકે ચલે મેરાજ કી શબ વલ્લેલ છબથી ઉસપે અજબ
જન્નતકે હુરો ગીલમાં કા શરમા દીયા કમલી વાલેને
ઝુલફોંકી મહકને મસ્ત કીયા ચિતવનકી ઝલકને દીલ છીના
હરતરહકી બાંકી અદાઓંસે લુટવાદીયા કમલી વાલેને
પીપીકે પેયાલે કવસરકે લુટીગે મજે જી ભર ભરકે
હંસા આત્યના કલકવસર ફરમાદીયા કમલી વાલેને
વોહ કમલી અજબ લા કીમતથી કીસ નાઝસે હકને સરપે ધરી
શબ ઝરકે દોશાલે વાલોંકા શરમાદીયા કમલી વાલેને
જબ હકકી તરફસે ઉમ્મતકા મેરાજકી શબ શનઆમ મીલા
ખુશહોકે દામન કમલીકા ફેલાદીયા કમલી વાલેને
ખુશકી મેં તરી પેદા કરદી હરશાખ હરી પેદા કરદી
મેંહ બાગે જહાંમે રહમતકા બરસાદીયા કમલી વાલેને
મારે અશંપે કુશ્ર હુવા હાસીલ અલ્લાહસે જકે હુવે વાસીલ
કયા જાને ખુદાકા લકર કયા સમજાદીયા કમલી વાલેને
ઇસ્લામ મીલા ઈમાન મીલા પડનેકે લીએ કુરઆન મીલા
જબાતહકા જો કુચ્છ દીલવાનાએ દીલવાદીયા કમલી વાલેને

કુબ્બાલી.

જાત હા પરવા હય મૌલા તુજકો પરવા હી નહી
મરને વાલે નરઅબ્બે તુને તો પુછા હી નહી
આગે જન્નતસે નીકાલા જબકે હવ્વાને કહા
તોબા તોબા જબ સુની આદમકી તોબા હી નહી
ચાહ મે યુસુફ ગીરે કહેલાએ લોગોકે ગુલામ
બીક અબે બજારમે તુને ખરીદા હી નહી-
ઝીકરીયા કે હલકપે તો હાય આરા ચલ ગયા
હોગ કહેતે હંય કે મારા તુંને મારા હી નહી
પેટમે મછલીકે યુનુસ ને કહા જબ અલબમા
કયસા બેઠા સુન રહા જયસા કે સુનતા હી નહી
હઝરતે અૈયુબકા કીડે ને સબ તન આ લીયા
હોગ કહેતે હંય તમાસા યે તમાશા હી નહી
તખ્ત મે રખ્ખા ગયા જબ કાટકર યહેયાકા સર
કયસી આંખે ફેરલી ગેાયા કે દેખા હી નહી
તુરપર મુસા નખ્ખા જલવા હમારા દેખને
ઓર મહંમદસે કહા તુમસે તો પરદા હી નહી
વાહ વાહ અશફાક તુમને ખુબ લીખી હય ગઝલ
શાહીરો મે હય અબીતક નામ તેરા હી નહી

૬ વાલી—જનાબ બાહાદુરખાં.

મહબુબ મેરે યકતા ને તુ હય વોહી મયં હું
પરવાના સીફત કુરબાં ને તુ હય વોહી મયં હું
બબકીશ લીએ અબે પીયારે હાલા હય નકાબે તુન
મકનાં બી હટા દેના ને તુ હય વોહી મયં હું
મકકાર થે મકકે કે કુકાર થે વોહ યારે
ઇશ લામ દીયા કૃયલા ને તુ હય વોહી મયં હું
મહેરૂમ નઉમમત થે બકી કોઇ રહે જાએ
દીખલારે અલક નુરી ને તુ હય વોહી મયં હું
ને તેરી મોહબતમેં મહેબુબ મેરે ચીટ જાય
મયં ફિંબુના કિસે બકસું ને તુ હય વોહી મયં હું
હો આકે પાપે કુછ તો અબ ગુસ્કરમ મવલા
હય નુર તેરા મુજમય ને તુ હય વોહી મયં હું

૬૦ વાલી.

જસ લબપે ઇલાહી મેરે મરનેકી કુબા હો
મયં સુનકે કહું કોસને વાલોંકા ભલા હો
મીલતે હો તો મીલ જાવો બકાહો તો બકા હો
હમ કોઇ ગુનેગાર હયં તુમ કોઇ ખુદા હો
કુછ નાજ મય રન્જીસ હોતો રન્જીસ મંય લગાવટ
કુછ સરમમે સોખી હોતો સોખીમે હયા હો
મય અપની વકાંકિ સે સબવારે બકા હું
તુંમ અપની જકાઓ સે ગીરકતારે વકા હો
મસીહ કે કહેપાસ મહું બસ્તે ગયીં હો
બાબીકી ન મુકીમય મુકકરકે દીખા હો

નઇ કવ્વાલી.

કાલુ બલામે મૈ કૂસ ગઇરિ
અલીફ્ લામ ઔર મીમ કા પરદા

પરદા હટા કર સામને આજા
દીદમે અદાએં ઉતર ગઇ રે-કાલુ બલામે

જલદ બુલાલે શાહે મદીના
કુરકતમેં તેરી મુશકીલ હૈ જીતા
દીંદમેં આકે ૫ લુટ લઇ રે-કાલુ બલામે

કુફ્રકા તું ધંસલામ મેં લાયા
શરબતે વસલ કા જામ પીલાયા

નામે મોહમદી દીલકો ભાયા
જૈસે પીયાપે મે મર ગઇ રે-કાલુ બલામે

ઇન્ના આતએના કલકોસર
કૂસલ્લે લેરબલેકા વનહર કહેકર
ઇન્ના શાનએકા હોવલ અબતર
કુલ હુંવલ્લા પે મે.મીટ ગઈ રે-કાલુ બલામે

સેર.

નારમે નુર જલવે તુમા હો ગયા.
આલે હોજબ અમન ખુલ્લ કા હો ગયા.

મઝલે હુસેન.

ફિશ્તોંસ હે અજલ રૂબે હજરત કે સામને
તુબા હે પસ્ત સરવે તુબુવ્વતકે સામને
કેહેતા હે હુતકે શાફ્ચે ઉમ્મત મેરી મુજે
કયા હે તેરે ગુનાહ મેરી શફ્કતકે સામને
ચા રબ લે મેં મરૂ તો મદીને મેંહી મરૂં
મરકદ બને તો શાહકી તુરબત કે સામને
કટકટકે ગીર પડે હે સરે સર કાશાને દેહર
હજરતકી આંખે તેગે જલાલતકે સામને
મહશરમેં આસીયોંસે કહેગા યે ફજલે હક
હે લવ અર્જ શાફ્ ચે ઉમ્મતકે સામને
ઉનકે કરમસે હોં તો હોં લાયક અજબ નહિ
કમ બયાં હમ હે જીનસે શફાઅત કે સામને
કમ એક કાહસે નહી કેહે ગુનહ મેરે
હજરત તુમારે કુલજલે રહમત કે સામને
અલ્લાહ વોભી દીન મુજે હાસીલ કરે હુસેન
બીસતર જમાહું મે હરે હજરતકે સામને

કવ્વાલી.

મેરે મવલા બુલાલો મદીને મુજે,
અબે હીજર તો દેખા ન જીને મુજે,
કહકે વાહે સબ ગએ મંય હાથ મલતા રેહ ગયા,
હાં તડપતી રેહ ગઇ ઔર દીલ મચલતા રેહ ગયા,

દીલ્યા સાથ ન અપને કીસીને મુઝે,
મેરે મવલા બુલાલે મદીને મુઝે—૧
દેખીયે ક્રીસ્મતમેં લીખી ઝેયારત યા નહિં,
દેખીયે રવઝેપે બુલવાતે હેં હજરત યા નહીં,
જેહી સોચહે બારા મહિને મુઝે,
મેરે મવલા બુલાલે મદીને મુઝે—૨
અય અજલ મત જાન હે યેં જાં બહોત મુશકીલમેં હે
જાન હું રવઝેપે ચેહ અરમાન મેરે દીલમે હે
કોઇ દીન અસી ઓર દે જીને મુઝે,
મેરે મવલા બુલાલે મદીને મુઝે,—૩
હીંદસે યા સાકીએ કવસર બુલા લીજે મુઝે,
જોહ પિયાલા આબે ઝમઝમકા પીલાદીજે મુઝે,
પડે દીજરમેં આંસુ ન પીને મુઝે,
મેરે મવલા બુલાલે મદીને મુઝે,—૪
યા મોહંમદ મુસ્તફા તસકીન તો દીજે મેરી,
આતીહે કુરકતમે જલતાહું અબર લીજે મેરી
લબ ગયે મૌતકે આને પસીને મુઝે,
મેરે મવલા બુલાલે મદીને મુઝે,—૫
ફિકરે દુન્યા સેંકડોં એક હસરતે દીદારહય,
અય મુસાફીર હું અકેલા તેરી મદદ દરકારહે,
કોઇ રાહમેં લુટે ન છીને મુઝે—
મેરે મવલા બુલાલે મદીને મુઝે—૬

આર ભલા ઇસ વતન ને, ઓર હિંદુસ્તાનને,
મુફલિસી ને બેકસી ને શૈાક ને અરમાન ને,
દીજે રંજપે રંજ સભીને મુઝે,
મેરે મવલા બુલાલો મદીને મુઝે.—૭
આસમાં સામે ઝમીં પકડે વતન રોઝ કરે,
મંજ નહયરૂંગા નહયરૂંગા કોઈ ચીજા કરે,
દીયા ચાહ હે મેરે નબીને મુઝે
મેરે મવલા બુલાલો મદીને, મુઝે—૮
અશકે હસરત રાત દીન આંખોસે મંજ બરસાઉંગા,
દુર ઇન્શા અલ્લાહ આંખોસે મંય મદીને જાઉંગા,
રોઝી જાવેગે, હોકે ચકીને મુઝે,
મેરે મવલા બુલાલો મદીને મુઝે.—૯

અઝલ.

જાતે હો કહાંચે જાને જહાં
અભી દીલ તો હમારા ભરા હી નહી
અભી બોસચ્ચે લબ તો મીલા હી નહી
અભી ગુનચે એ દીલ તો ખીલા હી નહી
કબ તલક ભલા ગમ ખાચ્ચે કોઇ
દીસ તરહ જનસે બચ્ચે કોઇ
ઉસે આઠ ભલા સમજાચ્ચે કોઇ
ઉસ ખુત કો તો બૈાકે પુકારી નહી

કયું હસ્તા હે મેરે રોને પર
નાસેહ ગરા અલ્લાહ સે ડર
તું ક્યા જાને હાલતે દરદે જીગર
તુને દીલ તો યુતેં દીયાહી નહી
મૈને જો સવાલે વસ્લે કીયા
વો "હમ્દ" મુઝે યે જવાબ મીલા
તકદીરમેં તેરે લીખ્યાહી નહી
તેરે દરદ જીગર કી દવાહી નહી

ઇસલામ કા ઝંડા.

ઇસલામ કા ઝંડા આલમમે ગડવા દીયા કમલી વાલેને
કાફેમે યુતોકેા કલમચ્ચેદીં પડવા દીયા કમલી વાલેને
ઘુંઘટ લે અપને ચેહરેસે સરકા દીયા કમલી વાલેને
દીખલાકે જમાલ એક આલમકેા તડપા દીયા કમલીવાલેને
જબ ચેહરે એ અનવર કમલીસે ચમકા દીયા કમલીવાલેને
ગેાયાકે યુદાકેા મેપરદા દીખલા દીયા કમલીવાલેને
કયું ફીકરહેા રોજે જઝા હમકેા ખુલ્લમખેા ગે સબ હસ્યાં અબતેા
જીસ વકતકે અબરે રહેમતકેા બરસા દીયા કમલી વાલેને
દે દેકે સરગે દાવતકેા ઓરૂસે મીટા કર કયરતકેા
વો જલવાએ હક ઇસ ઉમ્મતકેા દીખલા દીયા કમલીવાલેને
આશકકે દીલસે પુછેા જરા વો કડકી ફનન વો રૂખકીજીયા
દીખલાઇ કબી જોબનકી અદા તડપા દીયા કમલીવાને કે

કમા નીઆહેં ગુલયે સલ્લેઅલા મુસરાહસે ગુજરે શહેકુલા
વોહ કુવ્વતીં અપની ખુશબોસે મેહકા દીયા કમલી વાલેને
રેા રેા કે કબી તો આરૂં મે જા જાકે કબી કેાહેા સારેાયે
અલ્લાહસે અપની ઉમ્મતકેા બખ્શવા દોયા કમલી વાલેને
જબ બહેરે ગુનાહમે કૈસ્તી ઉમ્મતકી મઝધા આન પહી
ગુહાને બલાસે કીનારે તક પહોંચા દીયા કમલી વાલેને

ઉસતાદી ભજન.

મહીનેમેં મોહંમદ આયેા, દીલબર સચ્ચેા દીનજગાયેા,
સરવર સચ્ચેા દીન જગાયેા.—મહીને.

ખુશ્મેકી રાતકેા જન્મજ ધરીયેા, અમીના ઘર જાયેા,
દાઈ હલીમા પાલના ઝુલાવે હુરાયે મંગલ ગાયેા;
અબહલ્લા ઘર અનંત વધાયેા—મહીને,

નબી મોહમ્મદ ચલે મેહેરાજકેા યેાથે અરસપે આયેા,
યેાથે અરસપે એક શેર બડા થા, અંગુઠી નબિસે પાયેા,
મુરત પરદેમેં દી બાયેા—મહીને.

ઉસ પરદેમેં નબીકેા બીઠાયેા. અનહદ્ક સેહ બતાયેા,
આશક માશુક દોનેા દીલમીલ બૈઠે આશક માશુક મનભાયેા
નબીજી મહેરાજસે આયેા—મહીને.

નૂરકી પગડી નુરકા જામા નૂરકી સેજ બીછાયેા,
નુરકા સેહરા નબીજીકે શીરપર, મેાતીવન મેહ બરસાયેા,
નબીજી મેહેરાજ સિધાયેા—મહીને.

ઇલ્મા પડો નીલ દુર નળીકા, ઉંદમે-દીન સોહાયો,
લાર લાહા ઇલ્લીલાહા મોહમદ રસુલીલલાહ કલ્માસુ બચાકે પઢાજો
નીરોશા તેરે કહમોમે આયો—અલીને.

ગઝલ "અમીર" મીનાક્ષ.

બસ "કહી જલવે મેં હમ હો અચ્છે સજોલાઇ
જી ભરકે ન દેખા યા હોને લગી રૂસવાઇ
કરતા હયા હમસે અબ પરદા નશીં કરકે
મહશર મેં તો દેખેંગે તુજકો તેરે સજોલાઇ
કિસવાસતે મુસા કી જિલ્વૂર પે પુરિ કી
દિખલાઇ અલક કિસને કિસકી હુવી રૂસવાઇ
આશિકે સે હયા કરના માશુકેં પે મરમિટના
કિયા હબ હય લગાવટ કી ઉંકરે તેરી ચતરાઇ
મારો ભી જીલાઓ ભી આસાન હય સબ તુમકો
આંખો મેં હલાહલ હય હોઠેં પે મસીહાઇ
કલ તક તો અને થે શેખ અબ કયું હુવે તુમ કાફિર
જાનાં તેરી ઉલફત મે કયમી હુવી રૂસવાઇ
મુદ્દતસે "અમીર" ઉસકે મિલનેકી તમન્નાથી
આજ ઉસને બુલાયા હય હોનેકે કયા આઇ

ગઝલ "જલીલ."

વોહ મોહબ્બત હી નહીં જીસમે કે રૂસવાઇ નહો
જબ તમાશા તુમ હો કુછ હુન્યા તમાશાઇ નહો

મુખકે મુખકે રોય તનહાઇ મેં હમ યેહ સોંચકર
જાન દેકું હિજર મેં પર ઉનકી ફુસવાઇ નહોં
યેહ સુની વાંસલા લો આજો દેખ કર મંય કર ગયા
જાન હોનેકો કુલહલ મનકે કબ આઇ નહોં
યો મોહબ્બતહી નહોં અબ યેહ કનાયત હી નહીં
મુજ સે મીલને કી કસમ ઉસને કંહી આઇ નહોં
મુજકો અપની બજમ મે દેખાતો યોહિ ગરોર સે
કુછીન હય ઉંચકે નિકાલો કોઇ સજોકાઇ નહોં
મંય 'જલીલ' અબતો દોગા હય રાતદિન હકસે યેહી
રંજ હો તકલીફ હો આફત હો તનહાઇ નહોં

ગઝલે "જલીલ."

દીલકો પીર ઉસી ગાલીમ પે તબીઅત આઇ
રહમ આયા ભલી જુલ્મકો ન મુરબ્બત આઇ
દોનો બિગડે રહે રૂઠે રહે બેજાર રહે
યાર પહેલુ મેં ન કાબુ મેં તબીયત આઇ
દીલમેં રહેતે કંય મગર દીલમેં કોઇ બાર નહી
મસહેહલ થી લે હસીનો મે નજાકત આઇ
મુખંડે સબ કુવે મકતલ મેં મગર વાજે નસીબ
તેગ મેં કમ ન રહો જબ મેરી નવબત આઇ
ચશ્મે પી મુહબ્બને આલમ પી મોહોબત હમને 'જલીલ'
કિસી મુહસે ન મગર મુજો મોહબ્બત આઇ

ગઝલ.

આશિયા મધુ ન હવસ હો! મુજહે મયખાને કી
હિલ હય શીશેકા મેરા આંખ હમ પયમાને કી
મોહતસિબ તુજહેકો ખબર કયા મેરે પયમાને કી
મંય ને પીતાહું વોહ હય ઔર હી મયખાને કી
આંખોં આંખોં મેં પીલાદી મેરે સાકિને મુજહે
અબ ન શીશેકી ઝરૂરત હય ન પયમાને કી
આપ પહેલુમેં ને બયઠેં તો સંભલ કર બયઠે
દિલે બે તાબ હો આદત હય મચલ જાને કી
બે ખુદી મેં યહી મુહ સે નિકલતા હય 'જલીલ'
શીશે આબાદ રહેં અબેર હો મયખાને કી

ગઝલ.

ટલગએ હમસે સબ આલામ મદીને વાલે
કયા મુબારક હે તેરા નામ મદીને વાલે;
તુને રોશન કીયા ઇસ્લામ મદીને વાલે,
મીઠઅએ દેહેરસે અસનામ મદીને વાલે,
તિરના હબ મેંભી હું સદકે તેરે મયખાનેમ
દેદે દેદે મુઝે એક જામ મદીને વાલે,
તેરી બાતેં હે હકીકતમે ખુદાકી બાતેં
હુકમે હક હે તેરે એહકામ મદીને વાલે,
નિત નએ જુમ કીયા કરના હે શેવા મેરા,
અબ્શવાના હે તેરા કામ મદીને વાલે,

ચૈન હોને નહિં દેતી હે તેરે આશિકકો,
યાદ તેરી સહરો શામ મદીને વાહે,
અડી ઉમ્મીદસે લિખ્ખી હે ગઝલ મિરઝાને,
હરદેા દિલવાદેા કુછ ઇનઆમ મદીને વાહે.

ગઝલ ક

જબ લબપે તેરે રંગે મીસ્સી જલવા નુમા હેા.
તબ ચશ્મપે હેવાંપે નમુદાર ઘટા હેા
અકસે રૂખે દીલદાર વહીં હોવે નુમાયા
જુ આઇના કુછ દીલમેં અગર અપને સફા હેા
જબ બોલતે હેા કાકુલે પેચાકેા તુમ અપને
તબ સરપે મેરે એક નઇ લાતે બલા હેા
બોસા ને તલબ મેને કીયા ઉસસે તેા કુહી
ઝુંઝલાકે લગા કેહનેકે ચલ યહાંસે હવા હેા
જબ ઉસકેા તું પામાલ કરે મું તેા ફીર એ શોખ
બાંધે હુવે હાથ આકે તેરે કયું નસુબા હેા.
મેં તુમપે દીલેાજસે મેરી જાન દીદા હું
બેહતાનેસે ગેરૂકે ન તુમ મુજસે અફા હેા
મુજ આફ જીએ આહ વેા બિમાર બલા જબ
ઉસકેા કે "અફર" ઇસકેા આજાર લગા હેા

ગઝલ.

હમ તુમ હેાં સબે વસ્લ એકેસે તેા મજા હેા
કેમસે હેા અલગ દુર કયા તુમસે જુદા હેા

કે કઈ હુસ્ન દીલમે મેરે તુમ્હ મુહબ્બી કરા હે।
આ બેઠે મેરે પહેલુમેં ઔર મુજકે ચાહાકે
તુ ફેરે છુરી મેરે ગલેપર તો મજા હે।
મેં હંસકે કુરા હું મેરે કાતીલકા ભલા હે।
તુમ શોકસે કોસો મુજે મેં દીલસે દુઆ દું
જો મેરા બુરા ચાહે ખુદા ઉસકા ભલા હે।
તુમ મેરે સીવા ઔર કીસી ગેરકો ચાહો।
અલ્લાહ કરે બાગે જવાની નાહરા હો।

ગઝલ.

બેકાર હે વો આહકે જીસમેં અસર નહીં,
ઉસ બે અબરકો ઔર હમારી અબર નહીં;
ફિર દેખેં કિસ તરહસે નિકલતી હે ચાંદની,
જલવા ફિગન વો માહ અગર આમયર નહીં ? !
યે રાહ વો હે જિસપરી કટકે હજાર સાલ
તુમસા જનાબે ઈશ્ક ! અગર રાહબર નહીં।
હો તુજ આજ ઇતની ઈલાહી શબે વિસાલ
યાનીકે રોજે. હશ્રસે પેહલે સહર નહીં।
અય શાહે હુસ્ન ફિર તુજે પેદ્યાને કિસતરહ
દેખાય જીસ નજરસે અગર વો નજર નહીં।
જલજલય બર્ક. હુસ્નસે સબ મિસ્લે ફોકે તુર
હહદે નજરસે દુર વો જલવા અગર નહીં।
આહોં કા રોક. ગલ્તસે લે કામ અય અમીન
બેકાર નીંદસે વો કહીં ફિલ્નાગર નહીં।

ગઝલ.

મેરાજભી હે બાદલભી હે, સાગરભી મુ ખુભી,
પી બાંજતો, અય યાર. મેરે સાયસે તુભી;
સબ ઢંગે શહાદત યે મેરે ખુનકે છીટ,
ટપકેગા તેરી તેગ,સે મેહશરમેં લુહુભી;
ગુલશનમેં ભી હમકો ન કોઇ ગુલ નજર આયા,
પ્યાસે રહે તકદીરસે હમતો લબેજુભી;
મલકરતો જરા દેખિયે ખુને હિલે આશિક,
રંગ લાએગા હાથેંમેં હિના બનકે લુહુભી;
" ઇસહાક " નહો ઓજપે કચુ મેરા મૂકદ્દર !
મુરતભી પસંત આઇ હે ઉન્કો, મેરી ખુભી

ગઝલ.

તપહીકકો ઉસકી આલમમેં બનવાદીયા કમલી વાલેને
કાફિરકી અખાંસે ઇલલલાહે પડવા દીયા કમલી વાલેને
ઝુલ્ફેંકી લપટસે આલમકો મેહકાદીયા કમલી વાલેને
એક સાંપસા દિલપર આશિક કે લેહેરાદીયા કમલી વાલેને
સરમસતહુવા સરકો કટવાકર કહીં દારપે ચઢ મન્સુર બના
એક લામ હકીકતકા સરકો પિલવાદીયા કમલી વાલેને
ઉસ્મતપે તસદુક કરતા હું મેં અપને નવસોકો તોનો
મેઅરાજકી શબ જાકર હકસે કુરમાદીયા કમલી વાલેને
લે ગોલપે ઉસકે ગોલદીયે લે પેચ પડેથે ખોલદીયે
ઉલઝનકો દિલોકી કમલરમે સુલજાદીયા કમલી વાલેને
[illegible] ઉસકી [illegible] કરમ હમ ઉસકા
કોજત ન રહીકી મુજકો રહી ઇતનાદીયા કમલી વાલેને

ગુજરાતી હરફેમેં ઔર ઉર્દુ ઝબાનમેં.

જંગનામા હઝરતઅલી	૦–૫–૦	કિસ્સા કાલીગોરી	૦–૧–૦
જંગનામા જર્તુન કા	૦–૫–૦	કિસ્સા શાહેરૂમ અડા	૦–૩–૦
આદમ ફીલ હદીસ	૦–૧૨–૦	કિસ્સા ખલીફા હારૂનરશીદ	૦–૪–૦
મોલુદે શાને ખુદા	૦–૬–૦	કિસ્સા જહેરે ઇસ્લામ	૦–૬–૦
મોલુદે ગુલજાર જન્નત	૦–૬–૦	કિસ્સા ફરેબે હસ્ન	૦–૪–૦
મોલુદે રિયાજન બીસમીલ્લા	૦–૨–૦	મજમુએ કવ્વાલી	૦–૧૨–૦
રીયાજે જન્નત	૦–૪–૦	તોફએ કવ્વાલી	૦–૪–૦
કરામતે મહેબુબે સુબહાની	૦–૨–૦	જોહરે મહેફીલ	૦–૬–૦
શહીદે કરબલા	૦–૬–૦	પરસ્તાને કવ્વાલી	૦–૬–૦
ફુજ્જતુલ ઇસલામ	૦–૨–૦	શેરોંકા અજાના	૦–૬–૦
સભાવત નામા	૦–૨–૦	કવ્વાલકા મહેફીલ	૦–૪–૦
સહાદત નામા	૦–૨–૦	ઉઠતી જવાની નોવેલ	૦–૧૦–૦
કિસ્સા ગુલસનોબર	૦–૬–૦	યુસુફ દીલઆરા	૦–૧૦–૦
કિસ્સા નાજની પઠાન	૦–૨–૦	માલનકી બેટી	૦–૮–૦
તુરે ઇસલામ નાટક	૦–૧૦–૦	કમસીન બીબી	૦–૬–૦
શાને ઇસલામ	૦–૮–૦	પીયારીકા આશીક	૦–૩–૦
જોહરે ઇસલામ	૦–૮–૦	ગુલાને જીન્દગી	૦–૮–૦
હસીન કાતીલ	૦–૮–૦	કાતીલકા કાતીલ	૦–૮–૦
સુન્દર સભા	૦–૩–૦	ફરેબે હુસ્ન	૦–૬–૦
તારા જુરશીદ	૦–૩–૦	અમેરીકન ડાકુ	૦–૮–૦
શ્રીમતી મંજરી	૦–૮–૦	મહબુબએ શામ	૦–૮–૦
ખુની શેરની	૦–૮–૦	હસીન નાજનીન	૦–૮–૦

ઇસકે અલાવા ગઝલ-કવ્વાલી નાટક-નાવેલ-કીસ્સેભી મીલ સકતે હૈ જો આડર આનેપર ફોરન બજરીએ વી.પી. રવાના કી જાતી હૈ, એક રૂપીએસે કમકી કીતાબોંકે લીયે ચોપ્પકી ટીકીટ રવાના કીજીએ.

પબ્લીશર:–ઉસમાન મહંમદ, એડીટર હંટર પંચ.

માલેક :–હંટર બુક ડીપો, પીલાહાઉસ, મુંબઇ, નં. ૭.

પ્રિન્ટર–મહમદ અબ્દુલ રહેમાન, ધી ખીલાફત પ્રેસ,
સુલ્તાન મેન્શન હુંગરી, મુંબઇ, નં. ૯.

ગઝલ.

માશુક હો આશકકે સતાને કે લીયે હો.
તીરે નીમા હે નાઝ ચલાનેકે લીયે હો.
મેજુંમેા ખતા ખુન બહાનેકે લીયે હો.
જોર આતશે પુરકતકેા જળાનેકે લીયે હો.
હમ ચાહને વાલેાકેા જલાનેકે લીયે હો.
માશુક હો આશીકકે સતાને લીયે હો.
નઝ.રે કીસી તરહે ભય સબર નહી હોતે
મહેમાન કીસી રેાઝ મેરે ઘર નહી હોતે.
માશુક મગર અમસે સીતમગર નહી હોતે
મુઝપર જો સીતમ હય વેા કીસીપર નહીં હોતે.
તુમ મેરે નહીં સારે જમાનેકે લીયે હો.
જીસ દીનસે કે તુને નીગાહે નાઝ ચુભેાયા.
યેસ ચઢે કે આરામસે શીરવેા નહી સેાયા
બહરે, અમે ઉલફતમે આશીકકેા. હુયેાયા.
તુમ દોસ્ત હુએ જીસકે ઉસે જાનસે ખેાયા.
દુન્યાનકેા મીટીમેં મીલાનેકે લીયે હો
મરજાએ વેા હમતોડકે તુમ જીસપે અફા હો.
ઝીંદા હો મગર પીર નીમકે હુકકે દેખેા
મરહમ હો જો શીરાજએ હસ્તી-તો સંવારો
મરજી યે તુમારી હય જીસે ચાહો બીગાડેા.
બીગડી હુઇ તકદીર બનાને કે લીયે હો.
મર હો હસીનોપે યે આદત નહીં અચ્છી

પ્રિન્ટર–પબ્લિશર: બાબુરાવ રઘુનાથ, ધી બોમ્બે સ્ટેટ,
સુરતમાં મેસર્સ કુંવરી, મુંબઇ,
પબ્લીશર:—ફ્રામજી બાબાજી, એડીટર હકીકત.
આંકડા:—કંકરે મુદ્રા કીધો, પીળાકુવેરમાં, મુ બાદ.